

Matka Kristova nebyla náhradní matkou!

Tento krátký článek píšu 15. srpna 2026. Je to den, kdy je Matka Kristova, Marie, uctívána jak na Východě, tak na Západě. A přesto pro mnoho lidí, které jsem potkal – údajných studentů Písma – Matka Kristova prakticky neexistuje. Stydí se o ní dokonce i jen zmínit, natož ji uctívat. Je to, jako by Matka Kristova byla náhradní matkou – víte, jednou z těch žen, které si lidé najímají, aby jim donosila dítě, pak jí zaplatí odměnu, vezmou si dítě a o biologické matce se nikde nemluví. Přesně tak se chovají k Kristově matce. V podstatě neexistuje a zmiňují ji jen tehdy, když ji chtějí znevážit a vyjmenovat všechny věci, kterými podle nich není. Jak nespravedlivé vůči matce našeho Pána. Vůči té, která Ho nejen porodila – a přijala přitom riziko společenského vyloučení, ba dokonce ukamenování –, ale také Ho vychovala s něhou a láskou a stála po Jeho boku až do samého konce. Protože, můj příteli, Kristus nemá jen Otce. Má také matku, Marii. Tu, o které se v Lukášovi 4,48 píše, že ji budou blahoslavenou nazývat všechny generace. Kdy jsi naposledy požehnal matce Kristově, můj drahý? Ale ty mi řekneš: „Řídím se Písmem.“ A co ti říká Písmo? Neříká ti snad, abys ctil svého otce a svou matku? A přesto přijímáš, že neuctíváš Matku Kristovu? Zacházíš s ní v jistém smyslu – možná to slovně nepřiznáš, ale v praxi to tak je – jako by byla náhradní matkou? Líbilo by se ti, kdyby to někdo udělal tvé vlastní matce? Aby ji v podstatě považoval za náhradní matku? Myslíš si, že se to Kristu líbí? Že je jeho matka prakticky urážena? Ale když už mluvíš o Písmu, výklad Písma se neodehrává ve vzduchoprázdnu. Duch Svatý se neobjevil teprve dnes. Působí už 2 000 let. Víte, co si raní křesťané mysleli o Kristově matce? Zajímá vás to? Měli byste. Protože pokud si myslíte, že po 2 000 letech přítomnosti Ducha Svatého budete začínat od nuly, dávejte si pozor, abyste tímto způsobem neurazili Ducha Svatého, protože Duch Svatý nezačíná od nuly. Působí již dvě tisíciletí. Co tedy raní křesťané považovali za Matku Kristovu? Toto píše Irenej – představitel druhé generace po apoštolech, biskup z Lugduna (dnešního Lyonu), mučedník za Krista, žák Polykarpa,

biskupa ze Smyrny (o němž Kniha Zjevení hovoří s úctou), který byl zase žákem apoštola Jana –:

„Pán tedy zjevně přišel ,ke svým‘ a udržoval stvoření, které On sám udržuje. Také přinesl vykoupení z neposlušnosti na kříži skrze poslušnost na kříži. A že přestoupení – k němuž byla neprávem svedena panna Eva, kterou Bůh již dal muži – bylo napraveno, to skutečně oznámil anděl panně Marii, která již byla zasnoubena s mužem. Stejně jako byla Eva svedena slovy anděla (dávla), což ji přimělo odvrátit se od Boha, když neuposlechla Jeho slova, tak i tato pravda byla Marii zvěstována andělem skrze jeho slova: že porodí Boha tím, že uposlechne Jeho slova. A zatímco Eva Bohu neuposlechla, Marie se nechala přesvědčit a Bohu uposlechla. Tak se Panna Marie stala zastánkyní Panny Evy. A stejně jako byl lidský rod svázán smrtí skrze pannu, tak byl osvobozen skrze pannu. A tak byla nastolena rovnováha, aby neposlušnost Panny Evy mohla být zrušena poslušností Panny Marie. Kromě toho byl hřích prvotvořeného odčiněn s pomocí Prvorozeného a Istivost hada byla překonána prostotou holubice. Tak byly rozlomeny ty pouta, jimiž jsme byli svázáni se smrtí. (Irenaeus z Lyonu, Vyvrácení falešného učení, kniha V).

A opět, v jiné ze svých knih, píše tentýž mučedník za Krista:

„Stejně jako byl člověk kvůli neposlušné panně (Evě) postižen a po svém pádu podroben smrti, tak i díky Panně (Marii), která byla poslušná Božímu slovu, se člověk rodí k novému životu. Člověk byl tou ztracenou ovčí, kterou Pán přišel hledat na zemi. Z tohoto důvodu na sebe vzal tělo a lidskou podobu od té, která pocházela z rodu Davidova. Vskutku bylo spravedlivé a nezbytné, aby byl Adam obnoven v Kristu, aby smrtelnost mohla být pohlcena a zničena nesmrtelností, a aby byla Eva obnovena v Marii, aby se jedna panna stala přímluvkyní druhé panny a svou vlastní panenskou poslušností smazala neposlušnost té první.“ (Irenej, biskup z Lyonu, „Důkaz apoštolského kázání“, kapitola 33)“

Matka Kristova je tedy Druhá Eva! Stejně jako je Eva naší matkou, tak i Matka Kristova je naší matkou. Tomu věřili raní křesťané, a to ne ve 4. století, ale již dvě generace po apoštolech. Podívejte se, jak krásně to Irenaeus dokázal. Všimněte si těch nádherných analogií. Právě to měli na mysli první křesťané. Slyšeli jste někdy, že by se o tom mluvilo? Slyšeli jste někdy někoho mluvit o „druhé Evě“? Ne, nikde se o ní nemluví. Ale jak by se o ní mohlo mluvit, když se většina lidí snaží porozumět Písmu ve vakuu! Je to, jako by Kristova církev – o které, jak On sám řekl, brány pekelné ji nepřemohou – již 2 000 let neexistovala. Ale teď to víte. Jak sama řekla:

Lukáš 4:46–48

„Velebí má duše Pána a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli; neboť se milostivě sklonil k pokoře své služebnice; neboť hle, od nynějška mě budou blahoslavít všechna pokolení.“

Patříš k generaci, která ji blahoslaví, nebo sedíš na okraji a čekáš, zda ji někdo požehná, abys ji mohl znevažovat? „Od nynějška mě budou blahoslavít všechna pokolení,“ což znamená, že bude známa a vysoce ctěna všemi pokoleními. Proto zde blahoslavím Matku Kristovu, druhou Evu! Neboť Matka Kristova je i mou matkou! A říkám ti, můj příteli, udělej t